

Het Witte Huis rond 1920 aan de Overtoom nummer 56, ten noorden van de Dijksloot.

huis meer dan een eeuw en dit bedrijf groeide uit tot een gerenommeerde houthandel, die met drie molens werkte. Molen De Huismusch verbrandde op 12 augustus 1875 en werd in 1901 vervangen door een gelijknamige stoomzagerij. Houthandel Adriaan de Lange & Zoonen werd in 1918 opgeheven. Het huis en terreinen van de houthandel werden gekocht door naaste buurman Pieter Cornelisz. Rot.

De 21 jarige Piet Rot, werkzaam als houtzagersknecht op molen De Groene Jager, begon in 1886 voor zichzelf als handelaar in brandhout en andere brandstoffen, achter zijn ouderlijk huis op Zuid-einde 22. Daar vonden we later de kolenhandel van Westrik. De zaken breidden zich uit en het assortiment veranderde van brandhout naar timmerhout. Kort daarna kocht hij een stuk grond aan de Dijksloot en de boerderij van Schipper aan de Overtoom. Daar vestigde hij zijn explosief groeiende houthandel en nam de naastgelegen terreinen over van de van de gestaakte firma Adriaan de Lange. Inmiddels was ook de tweede generatie in het bedrijf gekomen, de zonen Cor, Klaas en Willem Jan. Cor Rot werd bewoner van het Witte Huis. Zagerij De Huismusch veranderde van naam in de imposantere vogel De Adelaar. Dat niet alleen, maar ook de bedrijfs- en zelfs familienaam Rot werd in 1948 voortaan Rote. Commercieel gezien natuurlijk begrijpelijk. Enkele jaren later kwam ook de derde generatie in het bedrijf en er werd enorm

gemoderniseerd en uitgebreid. De komst van nieuwe houtloodsen, het dempen van de balkenhaven en een nieuwe schaverij werd gebouwd. Het Witte Huis raakte in verval en werd niet langer bewoond. In de oostelijke zijmuur ontstond een groot gat, veroorzaakt door een heftruck. In 1970 werd het huis uitvoerig genummerd, in onderdelen uit elkaar gehaald en opgeslagen voor herbouw. De bedoeling was om het op de Zaanse Schans te herbouwen, maar daar werd het niets. Rote werd in 1972 verkocht aan een Engelse maatschappij en fuseerde in 1992 met Houthandel William Pont en toen ontstond het nieuwe concern Pont Meyer. Ruim tien jaar daarna kwam de werf in Westzaan leeg te staan en volgde enkele jaren later sloop van alle gebouwen. Het terrein is bestemd voor woningbouw.

Halverwege de jaren zeventig van de vorige eeuw kwam het plan voor herbouw terecht bij Cees en Ernestine Kuyt. Na diverse andere locaties werd de grond aan de Kerksloot gekozen voor de herbouw. Deze kavel had Cees gekocht van zijn vader en was het voormalige erf van korenmolen De Gouwsnip. Dus werd er enthousiast werk gemaakt van de herbouwplannen met architect Cornelis de Jong. Maar niet iedereen was ingenomen met het plan en er kwamen een aantal bezwaarmakers. Jarenlange en moeizame bezwaarprocedures hielden alles langdurig op. Maar de familie Kuyt gaf niet op. Op 1 maart 1987 was dan eindelijk het moment dat Cees Kuyt de opdracht aan zijn Aannemingsmaatschappij Kuyt kon geven. De herbouw ging daadwerkelijk van start. Op 22 november 1991 werd open huis gegeven en kon het boek worden gepresenteerd. Ook deze mede-auteur was hierbij aanwezig, genietend van een hapje en drankje. Helaas heeft Cees Kuyt niet lang kunnen genieten van zijn huis, op 6 maart 2001 is hij overleden.

Tot zover de lotgevallen van een bijzondere historie van een bijzonder huis. Het Witte Huis werd na de herbouw Villa Rote genoemd, maar deze naam doet er natuurlijk geen eer aan, zeker niet aan de roemrijke historie. Net zo min overigens als de naam van het Pont Meyer terrein.

Fred Eerenberg trotseerde storm Corrie en maakte op 1 februari 2022 deze foto van het huis aan de Kerksloot.